

Đền ân đáp nghĩa

ISSN: 2734-9195

10:05 01/02/2025

Dù nhập thất đã được một tuần, mỗi năm thầy vẫn thăm lặng thực tập hạnh “đền ân đáp nghĩa” trước đêm trừ tịch. Một bài học thân giáo về sự biết ơn thực tiễn nhất mà Thầy đã hiến tặng cho đại chúng.

“Hạnh phúc lớn nhất của con người là còn có đối tượng tôn kính để thờ trên đầu”. Đó là lời Thầy thường dạy huynh đệ chúng con trong đời sống tu học mỗi ngày. Ân nghĩa là truyền thống luân lý, đạo đức lưu truyền tự bao đời, dù là mạch nguồn văn hóa nào thì cũng đều lấy ân nghĩa làm trọng. Người đệ tử Phật, càng phải nằm lòng ghi nhớ Tứ trọng ân và thực hành tâm tri ân sâu sắc.

Nhớ khi xưa, dù đã trở thành một bậc Thầy được ba cõi tôn thờ quy kính, đức Thế Tôn vẫn không quên những ân tình nhỏ nhất đã giúp Người trong suốt quá trình tầm đạo, cho đến giây phút thiêng liêng trước khi chứng vô thượng bồ đề: Bát cháo sữa của nàng Sujata, chén cháo nắm của cư sĩ Cunda, cội tắt bát la hùng vĩ, rừng sa la huyền diệu... Dù những điều ấy diễn ra rất khách quan trong vô tình của dòng chảy đời sống, Ngài vẫn không “bỏ quên” những ân tình đáng quý đó, mà thường xuyên nhắc lại cho người đệ tử nghe lại trong những giây phút cuối đời. Là đệ tử của người thực tập đời sống tỉnh thức, chúng ta cần phải quay về vun bồi gốc rễ thật vững chãi để nếp sống nhớ ơn được thắp sáng mãi mãi trong trái tim yêu thương của mỗi người.

Trước thời khắc giao thừa, bên những ngọn nến lung linh, ấm áp dưới chân khu thiền thất Vô Sự, đại chúng đứng chờ, từng bước an nhiên Thầy lặng lẽ bước xuống từng bậc tam cấp. Sau vài câu thăm hỏi đại chúng, Thầy nhẹ nhàng từng bước chân chính niệm hương về Phật đường Tỉnh Thức, Pháp đường Chính Niệm, Tháp tổ, vườn Quan Âm, vườn Phật,... ở mỗi nơi Thầy đều trang nghiêm dâng hương, đảnh lễ thù ân, bày tỏ niềm biết ơn thành kính sâu sắc đến chư Phật, Tổ, thánh hiền.

Dù nhập thất đã được một tuần, mỗi năm thầy vẫn thâm lặng thực tập hạnh “đền ân đáp nghĩa” trước đêm trừ tịch. Một bài học thân giáo về sự biết ơn thực tiễn nhất mà Thầy đã hiến tặng cho đại chúng.

Chúng con ấn tượng với giây phút Thầy chúc phúc sư cô Trung Hậu - bậc sinh thành của Thầy. Khác với mọi năm, gặp Thầy là cô xúc động, rơi lệ. Kỳ này cô chấp đôi bàn tay búp sen, nở một nụ cười tươi, nghe Thầy khánh chúc, sau đó cô cũng chúc lại Thầy bằng cách dâng lên bao lì xì năm mới. Cái khoảnh khắc ấy tình mẹ con, đạo thầy trò trở nên đẹp đẽ, sáng chói.

Một hình ảnh nữa đẹp đến ngỡ ngàng trong mỗi chúng con là Thầy dâng hương, đánh lễ ngôi mộ cổ của ông bà Biện Lục - tín chủ cúng đất xây dựng tu viện đã trên một trăm năm và chư tiên linh, hương linh đang thờ tại không gian Cõi Đi Về.

Trước giờ người ta quan niệm Tăng không đánh lễ cư sĩ hay hương linh nhưng thầy chúng con thì làm điều đó trong khoảnh khắc giao thời.

Tại nhà bếp, sau khi khấn hương xong, Thầy quay ra trò chuyện với đại chúng: *“Thầy không thấy nơi đây có ông táo, bà táo nào cả, Thầy chỉ thấy nơi đây phát ra ánh sáng của sự nuôi dưỡng và hơi ấm của tình thương. Bát cơm từ đây, cốc*

nước cũng từ đây. Thầy trò được nuôi dưỡng trên cả hai mặt thân và tâm cũng bắt đầu từ đây. Người có tu sẽ cảm nhận đây là nơi phát ra ánh sáng của sự hiểu biết và hơi ấm của tình thương yêu. Người thiếu tu, đây là nơi ngự trị của lửa tham sân, thiêu rụi vô lượng công đức”.

Trước khi bước lên thất Vô Sự để tiếp tục đón mùa Xuân an nhiên tịch tĩnh, Thầy thêm một lần nữa nhắn nhủ đại chúng: “Trong mỗi cộng sinh tương duyên, mỗi chúng ta đều có sự gắn kết với nhau trong từng việc làm, chúng ta luôn có trong nhau và thọ ân đức của nhau. Các con đã để tâm chăm chút Phật cảnh thật trang nghiêm, miệt mài chăm từng khóm hoa, từng gốc cây, chậu cảnh thật tỉ mỉ. Qua đó, Thầy cũng thấy sự trưởng thành từng ngày của các huynh đệ trong ngôi nhà giáo pháp, thấy được sự biểu hiện của Thầy trong dòng tiếp nối của các huynh đệ.

Người Phật tử đi chùa chỉ cần nhìn thấy các con, ngắm thiên cảnh là nhìn thấy thầy; hình ảnh mỗi huynh đệ, từng khóm hoa, nhánh cây, hòn sỏi hay phiến đá, đều là sự biểu hiện của Thầy. Đó cũng toát lên hai đặc tính công phu tu tuệ và công quả tạo phước của tăng thân Khánh An. Các con đã bồi đắp đức hạnh và ứng dụng giáo pháp ngay nơi việc mình làm. Đó chính là các con đang kiến tạo nên các giá trị hạnh phúc cao đẹp cho đời”.

Sau những lời khuyến tấn của Thầy là những cái ôm thân tình, những cái xoa chờ mong của chúng con như sợi dây không rời gắn kết suối nguồn yêu thương, ân tình sư đệ. Thầy trở về thất, trong ánh mắt dõi theo của từng huynh đệ, ai ai cũng lấp lánh bồi hồi, thầm nguyện chúc Thầy một mùa Xuân miên viễn, an yên trong dòng chảy chính pháp, làm nơi nương tựa vững chãi bền lâu cho chúng con.

Tác giả: **Tuệ Tâm**

(Nguồn

link:

<https://www.facebook.com/share/p/18Y65AcWYL/?mibextid=wwXlfr>)